D. P. Wendeling

341.

Non possum non dolere vicem tuam, Vir Nobiliss. ac Doctiss.me qui per imprudentiam eos in casus incideris, ex quibus si expedire temet nequire [illegible], qui nec peregrinus tibi nec ignotus sum, à sola humanitate [illegible] delinentis [illegible].

[marginal insertion: eventum rei pendere statuam]

Is itaque casus tuus est. Hoc de re ipsa Regis judicium. Quantacunque enim benevolentiâ sit adversus exteros, praedam militi sub[illegible] e manibus eripere nec si possit velit nec si velit possit. Praefectus autem, nequid tibi aut injuriâ fieri videaris, ad ordines recte atque ordine provocavit. Standum itaque provinciae eorum sententiae, neque, ut dicebat, si vel omnino causa cadat, aliam patiatur viam. De decem mille florenos, ait Colvius joco [illegible] [illegible]; neque dubium est, quin longe minore pretio redimeris. [illegible], quod ut tibi induci patiatur operam tibi, [illegible] nuper, nunc denuo per epistolam dedi, plane miseratus sortem tuam,

[left margin, written vertically:] ei [illegible]; quod et me velim. Si [illegible] velis, quam tibi commendatos habere quorum[illegible] soli vellus aut nomina [illegible] Collegii Dn. tuis Publicumque illustrantur. Vale. Hagae Co.
3. Aug. CIƆIƆCXLIII.